

Έρχεται ο γίγαντας, του Μάκη Τσίτα (εικ.: Νικόλας Χατζησταμούλος, σειρά: Μικρές Καληνύχτες)

Από Απόστολος Πάππος - 20/04/2022

175 0

Κοινοποίηση στο Facebook

Κάντε Tweet στο Twitter

G+

P

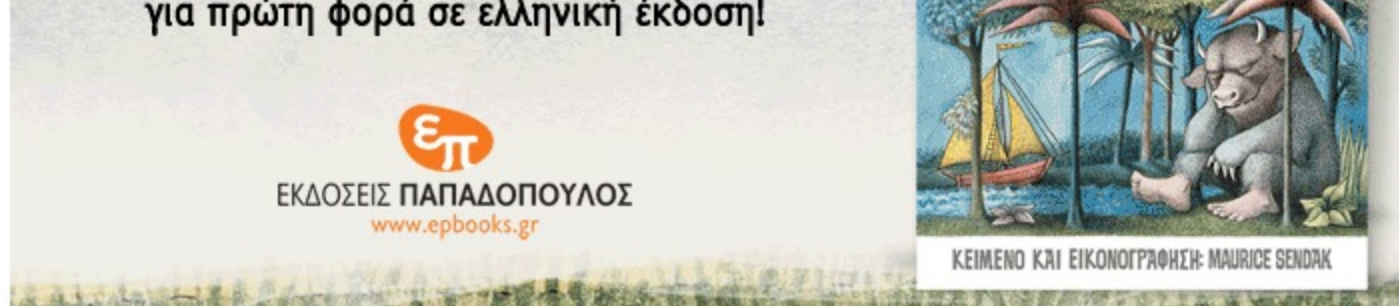
Διαβάζεται σε 3'- Ηλικιακό κοινό: 3+ (target 4-7) – Εικονογραφημένο βιβλίο για παιδιά

Κατά την ελληνική μυθολογία, οι Γίγαντες ήταν θνητά, με θεική καταγωγή, πελώρια, τρομακτικά όντα, με ανθρώπινη μορφή και τεράστια δύναμη. Στην περίφημη Γιγαντομαχία συγκρούστηκαν με τους ολύμπιους θεούς με τους δευτέρους να επικρατούν. Αλλά οι γίγαντες από την λαϊκή παράδοση δεν εξέλειψαν ποτέ. Μέχρι σήμερα συνεχίζουν να εμφανίζονται στα παραμύθια και τις ιστορίες...

Αγοράσέ το

Ο Μάκης Τσίτας γράφει την πρώτη του ιστορία για τη μακρόβια σειρά *Μικρές Καληνύχτες* και γοητεύει με το πλήθος των ιδεών που αναπτύσσει.

Περί τίνος πρόκειται

Διαδόθηκε στην πόλη πώς σε ένα μήνα θα έφτανε εκεί ο τεράστιος γίγαντας Αγκουγκαράν, τον οποίο έτρεμαν σε όλη τη γη. Δίχως να το φάξουν και πολύ, με μια δυο κουβέντες που άκουσαν, έτρεξαν αμέσως να να κρυφτούν στα σπίτια τους. Πρώτα τα θωράκισαν με πόρτες και παράθυρα που αγόρασαν από έναν επιχειρηματία που έγινε ακόμα πιο πλούσιος. Έπειτα αγόρασαν όπλα για να τον πολεμήσουν από έναν έμπορο που έγινε ακόμα πιο πλούσιος. Πήραν τρόφιμα από έναν άλλο έμπορο για να μη μείνουν νηστικοί αν ο εγκλεισμός διαρκούσε πολύ.

Τα νέα που έγραφαν οι εφημερίδες ήταν όλο και πιο άσχημα και όλοι φοβούνταν ολοένα και περισσότερο. Το κακό πλησίαζε. Μεγάλη αγωνία και φόβο είχαν για το τι πρόκειται να συμβεί. Όσπου τρεις μέρες μετά ακούστηκε ένα απαίσιο θόρυβος που έκανε τα σπίτια να τρέμουν και κατόπιν εμφανίστηκε ένας που μιλούσε με μια λεπτή, παιδική φωνή! Από τις χαραμάδες όλοι είδαν έναν... νάνο. Βγήκαν με προσοχή. Αυτός ήταν ο Αγκουγκαράν που όλοι φοβόντουσαν; Όχι! Αυτός ήταν ο νάνος ο Βρασίδας. Και ο Αγκουγκαράν πού είναι;

Εστιάζοντας

Υπάρχουν δημοσιεύματα, στα social, τα οποία μέσα σε ελάχιστες ώρες έχουν φτάσει να κοινοποιηθούν μέχρι και από εξαψήφιο αριθμό πολιτών, προκαλώντας ένα κυριολεκτικό τσουνάμι διάδοσης και άρα επιθετικής εισβολής μιας είδησης. Υπάρχουν καριέρες που έχουν στηθεί πάνω σε ψευδή δημοσιεύματα καθώς και σε αρθρογραφία του φόβου η οποία και δεν υπόκειται σε κάποιον fact checking έλεγχο. Υπάρχουν φορείς διάχυσης φόβου με αποτέλεσμα οι πολίτες να αδειάζουν μανιωδώς ράφια ή να καταναλώνουν συγκεκριμένα προϊόντα. Υπάρχουν κοινωνίες δομημένες πάνω στον φόβο, κοινωνίες νευρωτικές, που ποδηγετούνται από τις κυρίαρχες φήμες και διαδόσεις.

Αυτές τις κοινωνίες (τις περισσότερες αν όχι όλες δηλαδή), αυτούς τους πολίτες σκιαγραφεί με θαυμάσιο τρόπο η ιστορία του Μάκη Τσίτα, ο οποίος δίχως να αποχωρίζεται τα ταπεινά υλικά των Μικρών Καληνυχτών και τα αρκετά από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των λαϊκών παραμυθιών στα οποία βασίζονται, προχωρά ένα και δύο βήματα πιο πέρα, δημιουργώντας ένα εξαιρετικά κριτικό και αιχμηρό στη σημασία του σχόλιο πάνω στη διάδοση των fake news, στην τρομοκρατία των δίχως κρίση και σκέψη πολιτών, στην άνευ όρων παράδοσή τους στην άκρατη φημολογία, την εκμετάλλευσή τους από επιτήδειους που κερδοσκοπούν και τζογάρουν πάνω στην ψυχολογία του όχλου. Με αφηγηματικά μοτίβα που αρέσουν πολύ σε παιδιά και ενήλικες (επαναλήψεις), καθώς προκαλούν ευχαρίστηση μέσω της οικειότητας και της ασφάλειας που δημιουργούν, με απλότητα και εξαιρετικό εσωτερικό ρυθμό τον οποίο ενισχύουν αυτές οι επαναλήψεις, ο συγγραφέας καταφέρνει να πει πάρα πολλά και σημαντικά δίχως να γράφει τίποτε από όσα σημαίνει, μένοντας στην ανάπτυξη της απλής του ιστορίας: ένας γίγαντας απειλεί να καταστρέψει μια πόλη και οι πολίτες προετοιμάζονται και κρύβονται, αλλά στο τέλος εμφανίζεται ένας άκακος νάνος. Θα μπορούσε υπό μία έννοια να είναι κάποιο αγαπημένο παραμύθι της λαϊκής παράδοσης.

Σε αυτήν την απλότητα με την οποία προσεγγίζει τον αναγνώστη του, δίχως θόρυβο και τυμπανοκρουσίες, σε αυτή τη συνεπή λογοτεχνική στάση να μην αποδίδεται στον αναγνώστη τίποτε έτοιμο και αναμασημένο, έχει τη βάση της η μεγάλη επιτυχία και ποιότητα των περισσότερων ιστοριών του συγγραφέα (βλέπε ενδεικτικά **Και βγάξω το καπέλο μου...**, **Ο Γενναίος Ιππότης και η χαμογελαστή βασίλισσα**, **Η καμηλοπάρδαλη Χαραλαμπία**, **Ο δικός μου ο παππούς**). Η ισορροπία μαγικού στοιχείου (γίγαντας, νάνος) και ρεαλισμού (πολίτες, ανεφοδιασμός, σπίτια, έμποροι) και οι επαναλήψεις εγκαθιδρύουν την ποιότητα και την έκταση των ιδεών που εσωκλείει ο συγγραφέας.

Θέλω να σημειώσω ότι τα μηνύματα που προανέφερα είναι διαβαθμισμένα, ως εκ τούτου άλλη αίσθηση θα αφήσει σε έναν τριχρόνο αναγνώστη, άλλη σε κάποιον πεντάχρονο και σφαλώς άλλες εκτάσεις θα λάβει αν κάποιος ενήλικας αρχίσει να σκαλίζει με τον μικρό αναγνώστη τις όψεις αυτής της ιστορίας. Η διαβάθμιση αυτή είναι μια σημαντική λογοτεχνική αρετή, καθώς επιτρέπει σε κάθε αναγνώστη να λάβει όσα αντιπαιχτούν στη σκέψη, τη φαντασία ή και την αναγνωστική του εμπειρία.

Η εικονογράφηση του Νικόλα Χατζησταμούλου συμβαδίζει με τον παραμυθένιο χαρακτήρα της σειράς αλλά και τις συγκεκριμένες ιστορίες, με τις απεικονίσεις των τοπίων και σπιτιών να είναι το δυνατότερο σημείο της.

Για αναγνώστες από 3 ετών.

Εκδόσεις Μεταίχμιο.